

[Justitsministeren.]

Ændringsforslaget Nr. 42 3) til § 1017. Det Forslag fra Retsplejeudvalget, som jeg havde fremsat, led af den Mangel, at det paa den ene Side gik for vidt og paa den anden Side ikke gik nær vidt nok. Forslaget her gaar mindre vidt, idet det kun søger at bremse Udtalelser, som gaar ud paa at fastslaa sigtedes Skyld eller Ikke-Skyld, men paa den anden Side gaar det langt videre over for Pressen, hvis man skal bruge det Udtryk i denne Forbindelse, end mit Forslag, idet dette kun drejede sig om selve Domsforhandlingen, medens det foreliggende Forslag udelukker Pressen fra at foretage denne Virksomhed under hele Sagen. — Jeg synes, som sagt, at § 1017 har faaet en heldigere Form, end den havde i Retsplejeudvalgets og mit Forslag, og jeg tiltræder derfor Ændringsforslaget med Glæde.

Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Elgaard, holdt en ret lang Tale til Begrundelse af, hvorfor Venstre ikke kunde tiltræde Lovforslagets Bestemmelser vedrørende Domsmand, offentlig Votering og Nævningernes Deltagelse i Strafudmaalingen. Med al skyldig Respekt for dette ærede Medlem — og han har Krav paa adskillig Respekt — beklagede jeg alligevel, da jeg hørte ham, at Venstre er blevet omtrent blottet for Jurister, om end dette forekommer mig ret forstaaeligt og naturligt, for det var, ligesom jeg bag det ærede Medlem saa Skyggen af en større eller i hvert Fald bredere Mand, en Skygge, der forvirrede det ærede Medlem saaledes, at han ikke turde gaa saa langt, som han ud fra sin inderste Overbevisning havde Lyst til at gaa. Jeg har derfor kun det Ønske, at den sidste Jurist maa blive fjernet fra Venstre.

I øvrigt mener jeg ikke, det tjener noget særlig nyttigt Formaal at udvide denne principielle Diskussion om Domsmand, offentlig Votering og Nævningernes Deltagelse i Strafudmaalingen ved anden Behandling, særlig ikke efter at det ærede Medlem Hr. Pürschel saa udførligt har gendrevet de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Elgaard gjorde gældende vedrørende offentlig Votering. Naar to saa betydelige Talere og relativt betydelige Tænkere har anvendt saa lang Tid paa dette Problem igen i Dag, er der ingen Grund til for mig at sige noget, det skulde da lige være over for det ærede Medlem Hr. Elgaard at svare paa det Spørgsmaal, som for øvrigt det ærede Medlem Hr. Pürschel allerede har besvaret. Det er rigtigt, at man

i Sverige har skriftlig Procedure i Højesteret, men det er lige saa rigtigt, at dette Faktum er ganske irrelevant i Forhold til det, det drejer sig om at opnaa ved Indførelse af den offentlige Votering, nemlig at give Offentligheden nærmere Kendskab til Resultatet af Højesteretsdommernes Afgørelse af Sagen.

Endelig vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Elgaard, at jeg ikke forstaaer hans Begrundelse af Modstanden mod Nævningernes Deltagelse i Strafudmaalingen. Saa vidt jeg hørte, begrundedes denne Modstand med, at den nye Straffelov gennemførte ganske anderledes vide Strafferammer end tidligere, men det er da en mærkelig Begrundelse, thi jo videre Strafferammen er, desto større skulde netop Frygten blive for Vilkaarlighed i Valget af Straffens Størrelse inden for disse meget vide Strafferammer, hvis Juristerne skulde være eneraadede, og det er det, Spørgsmaalet drejer sig om. Jeg vil derfor anmode det ærede Medlem om at finde en bedre Begrundelse for Modstanden mod Nævningernes Deltagelse i Strafudmaalingen.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel, hvem jeg i det hele takker, hævdede, at nogle af Ændringsforslagene var taget med Tang og derfor saa tungt formulerede. Jeg synes ikke, det har givet sig særlig Udtryk i Formuleringen, og jeg vil heller ikke haabe, det er Tilfældet, for naar der sker Skade ved Tangforløsning, gaar det altid ud over Hjernen. Det er det ærede Medlem, der til syvende og sidst har foretaget Formuleringen, og han vil vel, naar alt kommer til alt, ikke hævde, at der skulde være noget i Vejen med hans Hjerne.

Ændringsforslag Nr. 17 er taget tilbage, saa om det skal jeg ikke gøre nogen Bemærkninger. Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 19 sagde det ærede Medlem Hr. Pürschel, at han var ked af, at man ikke havde accepteret det. Det gaar ud paa at ophæve den særlige Regel i § 687, 1ste Stykke, Litra b., om, at Sager angaaende Barnedrab og Fosterdrab altid er Nævningesager. Jeg har haft to Grunde til at modsætte mig dette Ændringsforslag. Den første Grund er formel, nemlig den, at man nu, da det forhaabentlig bærer hen imod en Afgørelse af dette Lovforslags Skæbne og en Gennemførelse af det, skal undgaa at rejse Spørgsmaal, om hvilke der var stærk Tvivl inden for Udvalget. Den anden Grund er den reelle, at det forekommer mig, at naar vi nu forhaabentlig om kort Tid faar til grundig Diskussion Resultatet af Svangerskabskommissionens Arbejde, er det ikke værd